

Είδος: Εφημερίδα / Κύρια
Ημερομηνία: Σάββατο, 04-07-2009
Σελίδα: 27
Μέγεθος: 994 cm²
Μέση κυκλοφορία: 7470
Επικοινωνία εντύπου: 2310 779111

Λέξη κλειδί: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

Αγγελιοφόρος

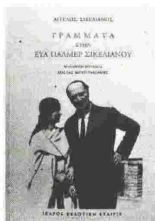
Σάββατο
4 Ιουλίου 2009

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ

«Γράμματα στην Εύα Πάλμερ Σικελιανού»

Φιλολογική επιμέλεια: Κώστας Μπουρναζάκης Ικαρος

Συνεχίζοντας την έκδοση των πάμπολλων επιστολικών κειμένων που συνήθιζε να στέλνει ο Άγγελος Σικελιανός, ο εκδοτικός οίκος «Ικαρος» δημοσιεύει εδώ 114 επιστολές που έστειλε στην πρώτη του σύζυγο. Φυσικά η ψυχοσύνθεση και η βιοθεωρία του Σικελιανού, καθώς και η προσέγγιση και η ερμηνεία του έργου του φωτίζονται εξαιρετικά κι εδώ, αλλά αυτό που έχει βαρύνουσα σημασία είναι η αγνότητα του και το γνήσιο ενδιαφέρον του για την πραγμάτωση των Δελφικών Εορτών το 1930, μέσα από συνεχείς επιστολές γύρω από την προετοιμασία τους. Τελευταίο, αλλά όχι ελάχιστο, μέσα από το πέρασμα των χρόνων, παρακολουθούμε και την πορεία του συγγραφέα μέσα στην ίδια την ελληνική Ιστορία...

ΝΟΡΜΠΕΡΤΟ ΜΠΟΜΠΙΟ

«Εγκώμιο της πραότητας κι άλλα κείμενα περί ηθικής»

Μτφρ.: Ηλιοφώτιστη Παπαστεφάνου Πατάκη

Μια από τις εμβληματικές μορφές της ιταλικής Αριστεράς και της πολιτικής σκηνής, ο επίτιμος καθηγητής Δικαίου και Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου του Τορίνο αξιοποιεί εδώ τη φιλοσοφική παράδοση του παρελθόντος και περνάει από το δίκαιο και την πολιτική σε ηθικά ζητήματα της εποχής μας. Κλασικά ζητήματα όπως η σχέση της ηθικής με την πολιτική, αλλά και ζεστά θέματα όπως ο ρατσισμός και η ανεκτικότητα, βρίσκονται στο επίκεντρο αυτών των ερευνητικών στη σκέψη δοκιμών, τα οποία προσφέρουν στον αναγνώστη μια διαφορετική θέαση των πραγμάτων...

JOSH COHEN

«Φρόντ»

Μτφρ.: Κωνσταντίνος Παπαδάκης

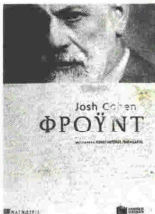
SLAVOI ZIZEK

«Λακάν»

Μτφρ.: Δημήτρης Καγιαλάρης, Κωνσταντίνος Παπαδάκης

Πατάκη

Η σειρά «Αναγνώσεις» των εκδόσεων «Πατάκη» έχει αναλάβει να συστήσει στο κοινό το έργο σπουδαίων διανοητών. Αυτά τα δύο βιβλία ευτυχούν να έχουν ως θέμα τους δυο ογκώδεις της ψυχανάλυσης. Στο δικό του βιβλίο, ο Κοέν επιχειρεί μέσα από αποσπάσματα από έργα του Φρόντ να διεσδώσει στις πιο μύχιες πλευρές της ψυχαναλυτικής σκέψης, δηλαδή στις ασυνείδητες αλήθειες του εαυτού μας. Στο δικό του δοκίμιο ο διάσημος αμερικτικός φιλόσοφος Σλαβόι Ζίζεκ υπερασπίζεται τον Λακάν και αποδεικνύει ότι η ψυχανάλυση εξακολουθεί να είναι ηθικά επίκαιρη. Απολαυστική γνώση...

Ο «εξωφρενικός» Ιρλανδός

Και στα ελληνικά η βιογραφία του Οσκαρ Ουάιλντ διά χειρός Ρ. Ελμαν

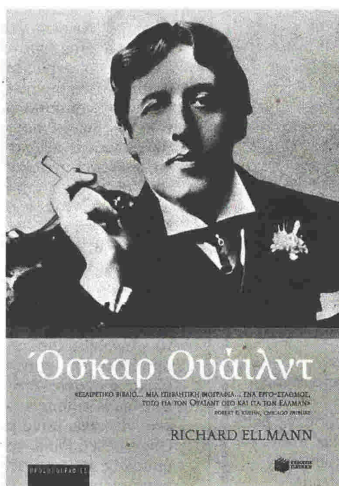
Περισσότερο από έναν αιώνα μετά το θάνατό του, ο Οσκαρ Ουάιλντ (1854-1900) συνεχίζει να απασχολεί τους λογοτεχνικούς κύκλους, αλλά και να επηρεάζει με την προκλητική του σκέψη την κουλτούρα του μεταμοντέρνου κόσμου.

«Είναι ένας από μας. Το πνεύμα του είναι παράγοντας ανανέωσης, ταιριαστό τόσο με την εποχή μας όσο και με εκατό χρόνια πριν», γράφει ο τελευταίος βιογράφος του, Ρίτσαρντ Ελμαν.

Στην 865 σελίδων βιογραφία του, που κυκλοφορεί με τίτλο «Οσκαρ Ουάιλντ» στα ελληνικά βιβλιοπωλεία από τις εκδόσεις «Πατάκη» (μτφρ. Ελεάνα Πανάγου), ξετυλίγεται το χρονικό του πολυτάραχου βίου του «εξωφρενικού αυτού Ιρλανδού», όπως τον αποκαλεί ο Ελμαν, και ξεδιπλώνονται ιπτικές του πολυδιάστατου έργου του.

Καταγραφή

Από την παιδική ηλικία του Οσκαρ Ουάιλντ στο Δουβλίνο και στη συνέχεια στην Οξφόρδη, αλλά και στο Λονδίνο, στη Νέα Υόρκη, στο Παρίσι, το βιβλίο καταγράφει την εντυπωσιακή σταδιοδρομία του συγγραφέα έργων που άντεξαν στο χρόνο όπως η «Σαλώμη», «Το πορτρέτο του Ντόριαν Γκρέι», «Η σημασία του να είναι κανείς σο-

Στην 865 σελίδων βιογραφία του Ρίτσαρντ Ελμαν ξετυλίγεται το χρονικό του πολυτάραχου βίου του Οσκαρ Ουάιλντ

βαρός». Εκτενής αναφορά γίνεται στην αγάπη του Ουάιλντ για τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό, στις κλασικές σπουδές του στο Τρίνιτι Κόλετζ και την Οξφόρδη, αλλά και στο ταξίδι του στην Ελλάδα το 1877. Μεταξύ άλλων, ο Ιρλανδός συγγραφέας βρέθηκε και στην Αθήνα και επισκέφτηκε τον Παρθενώνα, τον οποίο περιέγραψε ως «το μόνο από τους ναούς που ήταν τόσο πλήρης, τόσο προσωπικός, τόσο σαν αγαλμα». Απογοητευμένος που δεν είδε τα περίφημα

Μάρμαρα του Παρθενώνα, μερικά χρόνια αργότερα θα αποκαλούσε σε διάλεξή του το λόρδο Ελγιν «κλέφτη».

Διαπόμηση

Από το βιβλίο δε λείπουν οι αναφορές στην ερωτική ζωή του Ουάιλντ. Σε ηλικία 32 ετών, τρία χρόνια μετά το γάμο του με την Κόνσταντς Λόντ, συνειδητοποίησε ότι ήταν ομοφυλόφιλος και λίγο αργότερα ερωτεύτηκε τον όμορφο και άστατο λόρδο Άλφρεντ Ντάγκλας. Η σχέση τους είχε τραγική κατάληξη: ο Ουάιλντ γνώρισε τη δημόσια διαπόμηση, για να έρθουν στη συνέχεια η καταδίκη του για άσεμνες πράξεις, η φυλάκισή του το 1895 και τελικά ο θάνατός του στην εξορία, πέντε χρόνια αργότερα, σε ηλικία 46 ετών. Ο Αμερικανός μελετητής, καθηγητής αγγλικής λογοτεχνίας, κριτικός και βιογράφος Ρίτσαρντ Ελμαν (1918-1987) αφιέρωσε περίπου δύο δεκαετίες μελέτης και έρευνας προκειμένου να γράψει το βιβλίο για τον Οσκαρ Ουάιλντ και πέθανε λίγο καιρό αφότου ολοκλήρωσε τη συγγραφή του. Ανάμεσα στις άλλες σημαντικές βιογραφίες που εξέδωσε συγκαταλέγονται και αυτές του Τζέιμς Τζόις (απέσπασε το National Book Award, 1959) και του Γουίλιαμ Μπάπλερ Γέιτς. Εγραψε επίσης τη μελέτη «The Four Dubliners», που αφορά το έργο των Ουάιλντ, Σο, Τζόις και Μπέκετ.

ΧΡΥΣΑ ΝΑΝΟΥ

ROBIN JAY

«Η τέχνη του επαγγελματικού γεύματος»

Μτφρ.: Χριστίνα Ριζοπούλου Κέδρος

Άλλο ένα βιβλίο που προσπαθεί να σας αποκαλύψει τα μυστικά για το πώς μπορείτε να κλείσετε επιτυχημένα δουλειές μέσα από τη μάχη των εντυπώσεων που προϋποθέτει ένα καλό επαγγελματικό γεύμα. Στο βιβλίο θα βρείτε απαντήσεις και συμβουλές για το πώς θα επιλέξετε το ιδανικό εστιατόριο, ποια είναι η κατάλληλη ενδυμασία, ποιο πρώτο πιάτο δε θα πρέπει ποτέ να παραγγέλλετε σ' ένα επαγγελματικό γεύμα, αν επιτρέπεται να συζητάτε για την προσωπική σας ζωή, πότε είναι η κατάλληλη στιγμή για να θέσετε το θέμα της δουλειάς, τι πρέπει να αποφυγείτε κατά τη διάρκεια της συζήτησης, πώς θα τακτοποιήσετε διακριτικά το λογαριασμό και πολλά άλλα...

KATERINA MATSA

«Ψυχοθεραπεία και τέχνη στην απεξάρτηση»

Άγρα
Η ψυχίατρος Κατερίνα Μάτσα περιγράφει το «παράδειγμα» του «18 Άνω», της μεγαλύτερης δημόσιας μονάδας απεξάρτησης στην Ελλάδα, με βάση μια ανθρωποκεντρική προσέγγιση που βασίζεται στην επαφή του τοξικομανή με την τέχνη. Σύμφωνα με τη συγγραφέα, εκεί βρίσκεται ο τελευταίος του κλειδί για να ξεκλειδώσει «τον πλούσιο, αλλά ερμητικά κλειστό μέχρι τώρα, ψυχικό του κόσμο». Μέσα από τις διάφορες ομάδες που ασχολούνται με ζωγραφική, γλυπτική, μουσική, ποίηση, θέατρο, φωτογραφία, ο τοξικομανής μαθαίνει να εκφράζεται, να δημιουργεί, να ηρεμεί, να χαίρεται τη ζωή του...

